

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Itálie) — Maurizio Polisseni v. Azienda Sanitaria Locale N. 14 V.C.O., Antonio Giuliano

(Věc C-217/09) ⁽¹⁾

(„**Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Veřejné zdraví — Lékařny — Blízkost — Zásobování obyvatelstva léky — Povolení k provozování činnosti — Územní rozmístění lékáren — Zavedení omezení založených na kritériu demografické hustoty — Minimální vzdálenost mezi lékárnami**“)

(2011/C 120/02)

Jednací jazyk: italská

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Účastníci původního řízení

Žalobce: Maurizio Polisseni

Žalovaní: Azienda Sanitaria Locale N. 14 V.C.O. Omegna, Antonio Giuliano

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte — Výklad článků 43 ES, 152 ES a 153 ES — Otevření nových lékáren — Vnitrostátní právní úprava, která podřizuje povolení k přemístění lékáren dodržováním minimální vzdálenosti mezi dvěma provozovny

Výrok

1) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním případě, která stanoví omezení pro zřízení lékáren a která přitom stanoví, že

— v každé lékařenské zóně může být na 4 000 nebo 5 000 obyvatel zřízena v zásadě jediná lékárna, a

— každá lékárna musí ve vztahu k již existujícím lékárnám dodržovat minimální vzdálenost, která je obecně 200 metrů.

2) Článek 49 SFEU nicméně takovéto vnitrostátní právní úpravě brání, pakliže základní pravidla 4 000 nebo 5 000 obyvatel a 200 metrů ve všech geografických zónách, jež vykazují zvláštní demografické znaky, brání vytvoření dostatečného množství lékáren schopných zajistit přiměřené lékařské služby, ověření této skutečnosti pak přísluší vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Taranto — Itálie) — Soc Agricola Esposito srl v. Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

(Věc C-492/09) ⁽¹⁾

(„**Článek 92 odst. 1, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 druhý pododstavec jednacího řádu — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/77/ES — Správní poplatek — Částečná nepřístupnost — Otázky, jejichž zodpovězení neponechává žádný prostor pro rozumnou pochybnost**“)

(2011/C 120/03)

Jednací jazyk: italská

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Taranto

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Soc Agricola Esposito srl

Žalovaný: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a E. White, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Commissione tributaria provinciale di Taranto — Výklad čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349) a článků 12 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337) — Uložení správního poplatku v případě smlouvy o telefonním předplatném — Poplatek, který se neuplatňuje v případě telefonní karty s možností nabití — Přípustnost

Výrok

- 1) Část čtvrté otázky týkající se směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací, a rovněž šestá otázka, jsou nepřipustné.
- 2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) nebrání vybírání takového poplatku, jako je správní poplatek.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. ledna 2011 — Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P) v. Evropská komise

(Spojené věci C-205/10 P, C-217/10 P a C-222/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Důsledky jaderné havárie u Thule (Grónsko, Dánsko) pro veřejné zdraví — Směrnice 96/29/Euratom — Nepřijetí opatření vůči členskému státu ze strany Komise“)

(2011/C 120/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P) (zástupce: I. Anderson, Advocate)

Předmět věci

Kasační opravné prostředky podané proti usnesením Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 24. března 2010, Eriksen v. Komise (T-516/08), Hansen v. Komise (T-6/09) a Lind v. Komise (T-5/09), kterými Tribunál zamítl jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ žaloby na náhradu škody, která navrhovatelům údajně vznikla tím, že Komise nepřijala nezbytná opatření k tomu, aby přiměla Dánsko k dosažení souladu se směrnicí 96/29, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření (Úř. věst. L 159, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 291), a k uplatnění těchto ustanovení na pracovníky, kteří byli postiženi jadernou havárií v Thule (Grónsko), čímž porušila usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. května 2007 o dopadu této havárie na veřejné zdraví [petice 720/2002, 2006/2012 (INI)]

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) H. Eriksenovi a B. Hansenovi, jakož i B. Lind se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. ledna 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Řecko) — Souzana Berkizi-Nikolakaki v. Anotato Symvoulio epilogis prosopikou (ASEP), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Věc C-272/10) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Sociální politika — Článek 155 odst. 2 SFEU — Směrnice 1999/70/ES — Ustanovení 8 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou — Pracovní smlouvy uzavřené na dobu určitou ve veřejném sektoru — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy — Zneužití — Sankce — Přeměna na pracovní smlouvu na dobu neurčitou — Procesní podmínky — Prekluzivní lhůta — Zásady rovnocennosti a efektivity — Snížení obecné úrovně ochrany zaměstnanců“)

(2011/C 120/05)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis